

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

A SZERKESZTŐSÉGI IRODA

a Széchenyi-utczában van.

Névtelenül beküldött és börtmentetlen levelek nem vétetnek tekintetbe.

Kéziratok nem adatnak vissza.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy 30 négyzetes cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 1 korona.
Bélyegilleték minden beiktatásnál 60 fillér.

Nyilttéri cikkek garmondsora után 60 fillér fizetendő

Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8 ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 kor.

Fél évre 6 kor.

Évnyegyedre 3 kor.

Egyes szám ára 24 fillér.

Községeknek előfizetve egész évre 10 korona.

A hamis borok.

Deés, 1899 márczius 1.

Magyarországon háromszázezer kat hold szőlőt pusztított el az utolsó 25 év alatt a filloxera. Százezernyi ember jóléte, vagyona ment tönkre s a szőlőkben legalább egy fél-milliárd nemzeti vagyon pusztult el.

A magánosok, a társadalom és az állam a legnagyobb erőfeszítéssel láttak a szőlők telepítéséhez. Az emberek tanultak, befektettek, nem ritkán 1000—2000 frtot költöttek egy hold szőlő felujtására és az elpusztult milliókat, új milliók befektetésével igyekeztek visszaszerezni.

A földművelési miniszter szakiskolákat létesített; külön országos szervezetet tart fenn a szőlőművelés adminisztrációjára; évi budgetjében majd félmillió forint van felvéve szőlőművelési célokra. Az 1896 V. t.-cz. maga egymillió kétszázezer forintot adott egyszerre a szőlőfelujtások támogatására és huszonöt millió forint kölcsönt engedélyezett a szőlős gazdáknak, melynek törlesztése és kamataiért, közvetve az állam vállalta magára a felelősséget.

És ez óriási áldozatokra, a melyekben épp úgy része van az állam által adott millióknak, mint a szőlőművelők véres verejtékének, nagy arányokban zöldülnek ki az elpusztult szőlőhegyek.

Munkások sürögnek ismét Tokaj, Zala, Arad, Bereg, Bihar, Baranya, Tolna, Érmellék kopár hegyein, újra teremteni az elpusztult nemzeti vagyont.

Az Alföld sívó homokján ezernyi beültetett holdak hirdetik, hogy ismét lesz szőlő Magyarországon.

A termelő, a fogyasztó közönség boldogan gyönyörködik a nagy munka eredményében, — melynek már-már élvezni kezdjük gyümölcseit.

Egyszerre azonban megjött a visszahatás. Egy a filloxeránál is nagyobb csapás, útját zárja a tovább haladásnak; elveszi a termelők ezreinek szája elől a megérdemelt hasznót; bűnös kezek fennakasztják az újratemetés nagy munkáját.

A termelők borai eladatlanok, megakad a szőlőtelepítés, míg a fogyasztók milliói nem birnak egy ital jó borhoz jutni.

Mi ennek az oka? Hosszas vizsgálatok után erre is rájöttünk.

A különböző helyeken összeszedett borminták 60—70%-je hamisnak bizonyult.

A kutatások bebizonyították, hogy Magyarország el van árasztva hamisított, sokszor az egészségre is ártalmas borokkal.

A csalóknak az egész országot behálózó szövetkezete árasztja el a nagyrészt olcsó, külföldről importált anyagokból készült italokkal hazánkat, megakadályozva a szőlőtermelés jövedelmezőségét és veszélyeztetve a népesség egészségét.

De e pancsok nemcsak Magyarországon vannak forgalomban. Külföldre is vitetnek ki, mint magyar borok és tönkre tették szőlőhegyeinknek világra szóló hírnevét úgy, hogy már nem hisz senki a tiszta magyar borban.

Azon a ponton vagyunk, hogy ha meg nem akadályozzuk a borhamisításokat, megakad a szőlők felujtása és tönkre megy külföldi hírnevünk és nem leszünk képesek többé régi piacainkat az új szőlőknek megszerezni.

És mindez egy pár száz, lelkiismeretlen hamisító kedvéért, a kik üzemeikkel a termelők és fogyasztók rovására és az ország becsületének árán, milliókat és százezreket szereznek.

Nagyon is itt volt tehát az ideje annak, hogy a már évek óta hatástalannak mutató mőbortörvény szigorú végrehajtása iránt, intézkedett Magyarország földművelési, kereskedelmi és belügyi minisztere.

Az egész ország osztatlan tetszéssel fogadta a kiadott legutolsó rendeleteket, a melyek, a míg egyrészt a hatóságokat kényszerítették a szigorú eljárásra, másrészt a borellenőrző bizottság létesítésével a termelő és fogyasztó közönség köréből az eljáró hatóságok mellé egy segítő, véleményező és ellenőrző organizmust rendeltek.

Az összes vármegyék egy félév alatt létesítették ezeket a borellenőrző-bizottságokat, a melyek az ország legtöbb részében működni is kezdtek.

És mi lett az eredmény?

Két-három hónap alatt 100 és 1000 hamis borminta került a szakértő fórumok elé és a sujtó ítélet egymásután irtja ki a csalókat.

Minden borhamisító elítélését az ország tapsai kísérik, mert nemzeti becsületünk kívánja meg azt, hogy ezektől az elősdiéktől megszabadítsuk Magyarországot.

Rövid még az idő, hogy általános tapasztalatokra hivatkozhatunk, de már is vannak vidékek, a hol határozott javulás konstatalható, már az első ítéletek hatása folytán is és általános a meggyőződés, hogy ha a mőbortörvényt csak 4—5 éven keresztül is hasonló erélylyel hajtjuk végre, a magyar bortermelésnek és a fogyasztó közönségnek kiszámíthatlan hasznára, elpusztulnak a hamis bortömegek hazánkból.

Nem ütközhetünk meg azon, hogy az üldözöbe vett csalók védekeznek.

De már az mégis hallatlan dolog, hogy az elítelt és ítélet alatt levő borhamisítók, Budapest székes-fővárosban valóságos szindikátust alapítottak.

Ez a szindikátus híres országgyűlési képviselőket, ügyvédek és régi nagy napilapokat akar megszerezni céljainak, nagy apparátussal és nagy összegekkel rendelkezik és mindezen eszközeivel kiméletlen hajszát indítana meg azon

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

A tréfa vége.

Várszeghy Bálint dúsgazdag agglegény volt. Daliás alakján, erőtlől duzzadó tagjain meg se látszott, hogy már az ötvenes éveket tapossa.

Háztartását Déry Mihályné, egy még java-korabeli csinos, rendszerető özvegy vezette, a ki ugyanesak nagyot nézett, midőn Várszeghy születése napján, melyet eddig mindig rokonai: a takarékpénztári igazgató és a kir. tanácsosné családja körében szokott eltölteni, kijelentette, hogy: nem megy sehová, hanem otthon marad.

Várszeghy agyában egy terv érlelődött meg. Elhatározta, hogy megtréfálja rokonait. A terv az volt, hogy itthon maradv a napon, rokonait kényszeríti, hogy őt meglátogassák és ha eljönnek, Déryné úgy fogja nekik bemutatni, mint menyasszonyát.

A terv tehát megvolt, de vajjon mit szól e tréfához a derék Déryné? A jó asszony ilyen dolgokban nem értette a tréfát.

„Legjobb az egyenes út” — gondolá Várszeghy és rövid kerülgetése után előadta tervét hűséges gazdaszonyának.

Déryné elhalványodott, majd sötét pir borítá el arcát, végre pedig könnyekre fakadt.

— Nagyságos úr, — mondá zokogva — ha öreg napjaira csörgő sipkát akar a fejére tenni, ám tegye, de én nem adom magamat oda ily komédiához.

— De kérem, Déryné; hát olyan irtózatoss dolog lenne néhány óráig az én menyasszonyomként szerepelni? Hiszen hányszor mondotta ön, hogy még egészen tőrhetően nézek ki . . .

— Igaz; de akkor még nem tudtam, hogy ily kegyetlen tréfát fog velem űzni.

— De hiszen én csak rokonaimat akarom próbára tenni.

— És ahhoz Déryné egészen jó, úgy-e? zokogta a gazdaasszony. Hát azért ápoltam én a nagyságos urat 10 éven át . . .

— De lelkem, Déryné, ne fogja föl a dolgot ilyen tragikusán. Ne rontsa el a tréfámat, melyen mindannyian szívből fogunk nevetni, Már szinte látom a hosszú arcokat, melyet eljegyzésem hírére vágni fognak. Mi pedig, kedves Déryné, maradunk a régié. Hogy végrendeletben nem fogok magáról megfélekedezni, az bizonyos, mert hiszen mindig hűséggel és odaadással viselte gondomat . . .

— Ne beszéljen a nagyságos úr a halálról, hisz még oly jó erőben van. Agyon busulnám magamat . . .

Várszeghy arcára e szavak hallatára kedélyes mosoly űlt. Mintha szívét hirtelen egy

napsugár melegítette volna föl. Jól esett tapasztalnia, hogy mégis van egy lény, a ki hozzá őszintén vonzódik és koporsójára igaz könnyeket hullatna . . .

*

A nagybácsi otthon maradt és Déryné pompás lakomát készített. Az igazgatóék és tanácsosék azonban, látva, hogy a kedves rokon nem jön, nyugtalanok lettek és Ernő, az unokaöcs, az igazgató úr gigerli fia, nyomban ott termett, hogy megtudja, mi történt a nagybácsival. Talán megbetegedett és szavaiban mintha több lett volna az öröm, mint az aggodalom.

— Kutya bajom, Ernő öcsém; mondd meg ezt otthon mindenkinek. Különös okom van ma itthon maradni, úgy-e Déryné?

Ernő elbeszélte otthon a különös fogadtatást és csakhamar az egész rokonság ott volt a nagybácsinál.

Az igazgató úr édeskés arccal bizonyított, hogy mennyire örül, hogy a „kedves sógor” nem beteg. Az igazgatóné elragadó mosolylyal nyujtott át egy „saját himzésű” papucsot. A kir. tanácsosné pedig két leányával „saját szövésű” gypot ujjast adott át a nagybácsinak, kérve hogy óvakodjék a meghűléstől.

— Bella és Ilona — mondá — óhajtották volna Önt, kedves nagybácsi, egy négykezes darabbal meglepni. De ön nem jött el, itt pedig

miniszteriumok és hatóságok ellen, a melyekben volt és van erkölcsi bátorság még a milliómos czégek is börtönbe csukni, ha a család reájuk bizonyult.

A borhamisítók e központi szindikátusának befolyása azonban nem csak a sajtóra terjed ki, hanem szeretné a budapesti kereskedelmi csarnokot és kereskedelmi kamarát is arra bírni, hogy e tisztátalan kereskedelmi elem érdekei mellett foglaljon állást.

Az érdekelt gazdaközönség természetesen, hogy szintén nem nézheti tétlenül érvényesülni kezdő jogos érdekei ellen intézett ezen galád támadást és sorompóba lépett.

A magyar gazdák legnagyobb erkölcsi testülete, az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület” viszi ezen a téren is a vezérserepet és csatlakozásra hívja fel az összes vármegyei gazdasági egyesületeket, megüzente a harcot a borhamisítók szindikátusának.

A legközelebbi jövőben tehát az ország egy érdekes és a nemzetre végeredményében felette fontos gazdasági harcnak lesz szemtanúja, a melyet a magyar szőlőtermelő és fogyasztó közönség viv egyik nagy termelési águnk és kiviteli érdekünk védelmezésére azokkal az elemekkel, a melyek piszkos utakon és a köz rovására eddig üzött jövedelmező mesterségüket akarják most már szemérmetlenül tovább folytatni.

Az egyik oldalon a termelők és fogyasztó népek százezrei és milliói, a becsületnek, a tisztességnek és az igazságnak fegyvereivel; a másik oldalon a meggazdagodott borhamisítók bármikor és bárhol, bárminő fegyverek használatára kész csapata.

A harc erős lesz, mert a nagy vagyonuknak nem tiszta czélzataik elérésére hosszú kezük van.

De mi bizunk az eredményben!

Bizunk benne, hogy Magyarország kormányza nem dobja oda százezernyi szorgalmas, verejtékes munkából élő lakosságának érdekét néhány száz csaló martalékául, hanem kitart és halad tovább a megkezdett irányban.

Bizunk benne, hogy az összes vidéki hatóságok és borenörző-bizottságok, a melyeknek tagja a magyar társadalom színe-java, teljesíteni fogják kötelességüket és nem engedik meg, hogy Magyarországon a borhamisítók és csalók üljenek diadalt a szentesített törvények felett.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kitüntetés.** A király Voith Miklós Szamosújvár szab. kir. város tiszti főügyésének sok évi hű szolgálataiért elismerésül a Ferencz József-rend lovag-keresztjét adományozta. Voith Miklós szereplése a közpályán s a társadalomban a szakadatlan munkásság láncolatát képezi, s első sorban városának közügyei körül szerzett érdemei.

nincs zongora. Az igaz, hogy a mienk is rozszant már, de hát: meg kell elégedni olyannal, a milyen van . . .

— Mondd csak, öreg, — szolt az igazgató — mit jelentsen Ernőnek mondott homályos czélzásod?

Várszeghy arca kedélyes kifejezést öltött és így szolt:

— Kedves rokonaim. Ragaszkodástok mélyen meghat. Éppen ezért kétszeresen örvendek, hogy olyasmit közölhetek veletek, a minek ti bizonyára szívből fogtok örülni.

A rokonok feszült várakozással lesték Várszeghy szavait.

— Dérnyé asszony, mondá Várszeghy a teremben jelenlevő gazdaasszonyának, kérem, foglaljon helyet itt mellettem.

Dérnyé vonakodva engedett a kérésnek, a rokonok pedig a bámulattól megdermedten szemléltek a történeteket.

— Emeljétek poharokat, kedves rokonaim, és kocsintsatok velem az én kedves menyasszonyom: Dérnyé asszony egészségére. Beleuntam a magános életbe. Megházasodom.

Általános rémkiáltás volt a felelet.

Az igazgatóné leöntötte a selyemruháját, a tanácsosné elájult, Ödön úrfi azt mormogta, hogy „vén bolond.” Csak az igazgató úr nem veszté el a hidegvérét és így szolt:

meket, melyekkel mindeddig polgártársainak igaz becsülését vivta ki. Most midőn a legfelsőbb úr a király kegyelme is megnyilatkozott, készségesen csatlakozunk azokhoz, kik a derék köztisztviselőnek és kiváló emberbarátnak, a magyar szabadságharcz egyik élő tanujának szerencsét és megelégedést kívánnak.

— **Megbízás.** Főispán úr ő méltga Demeter Béla helybeli lakos borenörző bizottsági elnök lemondását elfogadván, helyébe elnökké Betegh Imre felőri birtokost nevezte ki. Betegh Imre járási bizottsági elnök helyébe pedig Voith Simon kapjoni birtokos lépett.

— **Nyugdíjazás.** Zeittler Károly pénzügyi tanácsos, deési kir. pénzügyigazgató saját kérelmére ideiglenesen nyugalmába helyeztetett. Márczius elsején búcsuzott el tőle a tisztikar, melynek érzelmeit meghatottan tolmácsolta Vladár Gyula igazgató helyettes.

— **Az Emkének.** A deésaknai m. kir. sóbányahivatal 1898-ban befolyt bányalátogatási díjakból 32 frt 84 krt küldött az Emkének. Jobb helyre nem küldhette volna filléreit a sóbányahivatal. Az Emke szép köszönő irata szolgáljon buzdításul a jövőre.

— **Jótékonyosság.** A deési közkórházból elbocsátott szegény betegek felsegélésére a deési „Hitelbank” 20 frtot, a „Kereskedelmi bank” 15 forintot küldött a kórház igazgatóságának. E jótéteményért nevezett intézet igazgatósága lapunk utján is hálás köszönetet mond.

— **A szamosvölgyi vasút forgalma.** 1899 február havában a következő volt: Elszállított 29714 utas és 14952 tonna fizetőáru, ezen szállítások után bevételzetett 18536 forint személyszállításból és 32295 forint az áru szállításból, összesen 50831 forint. Az 1898. év hasonlószerkezetében elszállított 24043 utas és 14427 tonna fizető áru után összes bevétel volt 46962 forint, tehát a folyó év február havában több a bevétel 3869 forinttal. 1899 január hó 1 től 1899 február hó végeig az összbevétel volt: 97031 forint, 1898. év hasonlószerkezetében pedig 91462 forint, tehát a folyó évi bevétel a múlt évvel szemben 5569 forinttal kedvezőbb.

— **Szőlőszeti előadás Deésen.** A szőlők felujtásának elsajátítása végett Pámmer Jenő szőlőszeti és borászati felügyelő, márczius hó 7-én reggeli 8 órától kezdődőleg 1 napig tartó tanfolyamot tart, melyre minden érdeklődő ez úton is meghív. A nevezett időben az érdeklődők gazdasági egyesületünk irodájában kéretnek a megjelenésre, honnan esetleg a felügyelő vezetése mellett az egyet kertjébe fognak kirándulni.

— **A márczius 15-iki deési állandó 100-as bizottság** tagjait a ma délelőtt 11 órakor kezdődő intézkedő értekezletre, mely Deésen a városháza gyűléstermében fog megtartatni, ez úton is tisztelettel meghívjuk. Deés, 1899 márczius hó 5-én. Szarvadi Pál, a bizottság elnöke. Budai Elek, a b. jegyzője.

— Nem hiszem, hogy öreg napjaidra komolyan akarod e gyermekes lépést követni.

— És ha igen?

— Akkor gyámság alá kell, hogy helyeztessünk.

— Úgy van, gyámság alá, sipíták a hölgyek.

Várszeghy meglegedetten intett Dérnyének, a ki azonban nem tűrtöztethette tovább magát és így szolt:

— No ugyan, szép társaság. Tudják meg, hogy ez az egész dolog csak tréfa. Várszeghy úr tréfája. Eszében sincs neki a házasság. És én még ma elmegyek innét, mert nem akarok az önök gunyjának czéltáblául szolgálni. Éljen boldogul, Várszeghy úr! Én azonban házában nem maradhatok tovább.

— Boldogságot kíván ön nekem? ingerkedett Várszeghy, Dérnyét, ki menni akart, visszatartva. Maradjon itt, Dérnyé, mondá, maga mellé ültetve a nőt. Kedves jó Dérnyé, önnek arany szíve van. Tíz évig volt a házamban és igazi értékéről csak ma győződtem meg. Önnek az enyémnek kell lennie. Ez az én boldogságom. És most, tisztelt jó rokonok: ajánlom magamat — az esküvőig.

A tréfából komoly valóság lett és boldog házasság.

Futó Mihály.

— **A deési polgári olvasóköri folyó évi február hó 19-én** tartotta meg rendes közgyűlését, melyen a tisztaítást 1899-re következő eredménnyel ejtették meg: Elnök: Szilágyi Albert polgármester; alelnök: Vásárhelyi Boldizsár; pénztárnok: Göczi Károly; jegyző: ifj. Varga Márton; aljegyző: Diezenty Ernő; könyvtárnok: ifj. Papp Mihály; gazda: Eszes Ágoston; algazda: Gerecse Pál. Választmányi tagok: Ágai Ignác, Bándy György, Budai Elek, Fazekas Sándor, Gábre János, Gradovics György, ifj. Hegyi Mihály, Hillebrandt Ferencz, Ilosvay Jenő, Müller Dániel, Pongrácz Antal, Szabó Lajos, Szarvady Farkas, Vass Imre, Voith Gergely, Dr. Weisz Lipót és Zakács István. Az 1898. évi zárszámadást a közgyűlés egyhangulag elfogadta. Bevétel volt 700 frt, kiadás 670 frt, pénztármaradvány 30 frt. Bevételi hátralék, illetőleg követelés van 792 frt, tartozás 477 frt és így a vagyoni mérleg a kör javára 315 frtnyi többletet mutat, mely azonban inkább csak papíron van meg, mivel az összes követelések behajtása majdnem lehetetlen. A közgyűlés Szilágyi Albert elnök zajos éltetésével ért véget.

— **A márczius 15-iki deési állandó 100. bizottság** folyó évi február hó 26-án tartott értekezlete, elnökéül: kir. tanácsos Szarvady Pál nyug. alispánt, alelnökéül pedig Kádár József tanárt, a megyei monografia érdemes íróját választá meg. Jegyzőközl: Svájcz István árvaszéki ülnök és Budai Elek ev. ref. tanító maradtak.

— **Vásári hir.** A múlt héten városunkban lefolyt országos vásár alig birt a régi jó vásárok jellegével, a midőn eladó és vevő között pezsgő élet uralkodott a nagy bőjti hangulat daczára is. Most azonban igen-igen meglátszott a bőjti napok sivarsága a vásári közönségen is, melyről biztosan nem lehetett megállapítani: nem-e valamely ketteltjes bőjti predikációra zárandokolt be a vármegye székhelyére. A bőjti vásár egyébként is gyenge szokott lenni nálunk, az utóbbi években azonban már egy jobb hetivásár színvonalára sem tud felemelkedni. Ilyen volt a múlt heti országos vásár is, melynek sem kirakodó, sem barompiacza nem illett be egy országos vásári képkeretébe. Le ritt a szegénység minden arczról. Ha a vidéki gazdaközönségnek nincs eladni való gabonája vagy marhája, ott lehetnek felhalmozva az ipari készítmények, senki sem törődik velük. No hát nem is akadt sok dolguk az iparosoknak és kereskedőknek, pedig zsidó ünnep sem zavarta az üzleti szellemet. Az állatvásár két napján a tágas barompiacz csendjét csak a Koczka állatseregletének koronkénti üvöltése verte fel. A lanyhaság mellett bizonyítanak az alábbi számok is: Felhajtottak szarvasmarhát 1345 darabot, melyből eladatott 771 darab; lovat 253 darabot, eladatott 57 darab; sertést 289 darabot, eladatott 139 darab. A többi hasznos házi állat csak jelentéktelen mérvben volt képviselve.

— **A deési polgári olvasóköri folyó évi márczius hó 5-én** (vasárnap) d. u. 5 órakor, a városház nagytermében felolvasó estélyt rendez, melyre a kör tagjait és az érdeklődő t. közönséget tisztelettel meghívja a választmány. Felolvasnak: Hegyi József és Vásárhelyi Boldizsár; szavalnak: Vezsenyi Béla és Hunwald Sándor. Belépti díj tettes szerint.

— **Márczius 15-iki hangverseny.** A minden évben rendeztetni szokott hangverseny, melynek jövedelme az iparos ifjak önképzőköre pénztára bevételét képezi, ez évben is meg fog tartatni. A műsort közlő meghívók e hét folyamán fognak szétküldetni.

— **Márczius 15.** Magyar Lajos hazafias közönsége a következő programmal szentel ünnepet márczius 15-én: Délután 3 órakor háláadó isteni tisztelet lesz a református templomban, a hol imát az ünnepélyt rendező bizottság elnöke Barabás Samu mond. Isteni tisztelet végeztével a kaszinó erkélyéről Almay Géza szavalja a „Nemzeti dal”-t és Lebedy János emlékbeszédet mond. Ünnepély végeztével áldomás lesz az öreg 48/49-es honvédek megvendégelésével. Este a kaszinó disztermében hangverseny tartatik, még pedig a következő sorrendben: 1. Nyitány, előadja a cigány zenekar. 2. „Márczius idusa”, Indali Gyulától, szavalja: ifj. Bárdy Károly. 3. Hegedű-solo, előadja: Leneky Antal, zongorán kíséri: Dr. Lauka József. 4. Felolvasás, tartja: Wéber Gyula. 5. Záradécul Leneky Antal hegedű- és Dr. Lauka

József zongorajátéka. Hangverseny után bál a kaszinó javára. Személyjegy 1 frt. Családjegy 1 frt 50 kr.

— **Edison-színház** városunkban. Ma vasárnap este érdekes látványosság lesz az Angol szálló nagytermében. Edison a zseniális feltaláló egy Cinematograph nevű masinával minden a valószínűségben lejátszódtott eseményt, jelenetet megörökít s egy másik gépezettel teljes élethűségben állítja a néző szeme elé. Egy percznyi jelenet több mint 100 képet tartalmaz. Minden kép több mint 20 méter hosszú és minden képben 3000 különféle eredeti felvétel van. A gépezet 2000 gyertyafénnyel világít. Az Edison-színházat Benkő M. elektrotechnikus mutatta be tegnap és mutatja be ma. A mai műsor következő: I-ső rész: 1. Skót nemzeti táncz. 2. Egy utca Londonban. Több ezer ember és kocsik életnagyságban vonulnak el a nézők előtt. 3. Ugyanaz éjjel. 4. Angol udvari zene felvonulása. 5. Egy jelenet kisiparosnál. 6. Táncosnő. 7. A léghajó körhinta. 10 perc szünet. II-ik rész: 8. Tűzoltók és mentők egy égő ház lakóit megmentik. 9. A biciklisták hazajönnek a versenytérre és az úton összevesznek. 10. Festő. 11. Egy jelenet a fogorvosnál. 12. 1896-iki millenniumi felvonulás. 13. Boxolók. 14. Vonat megérkezése a párisi indóházban. A műsorváltozás fenntartva. Kezdete este 8 órakor. Számozott jegyeket előre lehet váltani. Rehá A. úr üzletében. Műsor ára 5 kr. a pénztárnál. Ezek mind olyan remek dolgok, hogy a vigszínházban 42-szer, a kolozsvári nemzeti színházban 15-ször kellett bemutatni. Előadás után Benkő úr a férfi közönségnek külön mutat meg valamit, ki tudja mit?

— **Márczius 15.** A szamosújvári 48-as kör legutolsó gyűlésén elhatározta, hogy az idei márczius 15-ét még nagyobb ünneppel tartja meg, mint az eddigieket. A program még teljesen megállapítva nincs. Diszfelvonulás d. u. 2 órakor a főpiacon lesz, hol a szamosújvári dalzenei egyesület előadja a Hymnust, majd ünnepi beszéd, szavallat s végül a fuvózenei egyesület működik közre.

— **Színház.** Szamosújvárról írják lapunknak, hogy az ott működő társulat előadásait, az operetteket kivéve, eléggé pártolja a közönség. Úgy látszik Szamosújvár színház látogató közönsége csak a primadonnával nincs megelégedve, ami nem is csoda, mert hisz éneke elég kellemes, játéka ügyes, de csak nem adhat valaki elő pld. egy Lilit oly terjedelmes alakkal, mint az övé? Vasárnap Gésák ment másodszer. Az új diszletek és jelmezek, egy szóval a szép és izléses kiállítás, a jó rendezés az előadás nivóját sokat emelte. Hétfő: Niobe. Szép közönség nézte a darabot és elég ügyesen is adatott elő. Lőrinczy Erzsinek egyike legjobb alakítása. Megemléstire méltó Zöldi Hermin és Székely Gizella. Kedd: Lili. Majd csaknem üres ház előtt. Szerdán: Végrehajtó. Csaknem telt ház és minden nap jobban és jobban bizonyul be az, hogy a közönség jelen körülmények között szívesebben nézi meg a vígjátékot. A szereplők közül ki kell emelni P. Nagy Lindát, Zöldi Hermint mindkettő nagyon is jól játszotta meg szereprét; feltűnt Székely Gizella, ki keresetlen egyszerűséggel játszik; kedves és bájos minden jelenetében, ez este teltettnél önmagán. Nem is csodálunk, ha azt állítjuk, hogy ez a föllépte forduló pontot képez pályáján. Úgy tetszik nekünk, mintha most bukkant volna rendkívüli tehetségének igazi forrására, melynek fenomenális megnyilatkozása a szó szoros értelmében megbüvölte a nézőket. Méltán megérdemelte azt a sok elismerő tapsot, a mit kapott. Csütörtökön: Zsidó honvéd énekes életképet adtak. Szombaton: Talmi hercegnő. A jövő hét műsora: Vasárnap: Piros bugyellár. Hétfő: Tűzerek a hadgyakorlaton. Kedd: Folt, mely tisztít. Szerdán: Domi, az amerikai majom.

— **A szamosújvári** kisegítő takarékpénztár részvénytársasága február 26-án tartotta rendes közgyűlését, a melyen a múlt évi zárszámadás elfogadtatott s az osztalék 10 százalékban állapított meg. A igazgatóságba Gopcsa Joachim volt vezérigazgató és Osztian Kristóf helyébe Merza János és Áján Lukácsot választották meg igazgatósági tagnak s a felügyelő bizottságba az intézet jogtanácsosát is beválasztották, a mi, miként lapunknak írják, az intézet szabályzatával ellenkezik.

— **A pellagra** ragályos betegség tovább terjedésének meggátolása céljából a belügyminiszter széleskörű óvintézkedéseket tett.

— **Faiskolák.** Vármegyénk hegyes vidéke és lakosságának szegénysége arra indította az alapítást, hogy a községi faiskolákat szigorubb kezelés alá vesse. Sajnosan tapasztaljuk, hogy a községek faiskolái megalakításuk óta semmi vagy igen csekély eredményt bírtak felmutatni és ennek oka a községi előjárók gyenge kezelésében rejlik. Hisszük, hogy az alispán erélyes hangu rendeletének kellő eredménye leend.

— **A márczius 15-ének megünneplésére** alakult állandó rendező-bizottság Nagy-Ildonán 1899. márczius 1-én Nemzeti ünnepélyt és ezzel kapcsolatosan Füllérestélyt rendez. Belépti-díj a füllérestélyre személyenként 1 korona. Az ünnepélyen a résztvétel díjtalan. Az ünnepély programja: 1. Gyülekezés d. u. 2 órakor a piac téren. 2. Felvonulás fél 3 órakor az állami iskolába. 3. „Hymnus“ éneklés a galgói dalárda. 4. „Talpra magyar“ szavalja Togyerán P. úr. 5. „Búcsú dal“ éneklés a galgói dalárda. 6. „A hazáról“ Petőfiktől szavalja Méder Berta k. a. 7. „Tavaszi elmúlt“ éneklés a galgói dalárda. 8. Ünnepi beszéd: tartja Hosszú Elek. 9. Szózat: éneklés a galgói dalárda. Este fél 8 órakor füllérestély a nagyvendéglő termében a Kápolnánál (Szolnok-Dobokamegye) állítandó honvédméltok javára.

— **Hirtelen halál.** F. é. február hó 21-én Rusz János poklostelki lakos házánál egy mintegy 70–80 évesnek látszó, csakis román nyelvet beszélő koldus kért éjjeli szállást és miután erre az engedélyt megkapta, felkérdezett a padlásra, hogy ott háljon meg. Rusz vacsorával meg is kínálta, de az visszautasította és felmászott a kívánt helyre, a padlásra és ott a sarjban elhelyezkedett. Éjfél után a fiatal Rusz kiment az istállóba és ott nevével szólította az öreg koldust, ki azt válaszolta, hogy nagyon rosszul van, de mindazonáltal a szobába bemenni nem akart. Reggelre halva találtatott a padláson fekvő helyén. A vizsgálat csak annyit derített ki, hogy szováti lakos és Todor a keresztneve.

— **Hol kell fizetni a hadmentességi díjat?** Ezt a kérdést tisztázza a pénzügyminiszternek egy közlelbről kiadott rendelete, melyre a több községben észlelt vizsátságok szolgáltatnak okot. A törvény végrehajtása tárgyában kiadott utasítás szerint ugyanis a hadmentességi díj köteles egyének nyilvántartásának és a díj kirovásának abban a községben (városban) kell történni, melyben a díj-köteles egyén állandó tartózkodása van. Csak hogy ezt sok helyen tévesen értelmezték, a mennyiben az állandó tartózkodás meghatározásánál felületesen jártak el, mert igen sok esetben a díjköteles egyének nyilvántartása és azok megdíjaztatása oly községekre hártatott át, melyekben az illető díjköteles egyének állandó tartózkodása nem volt. Ez a vizsátság aztán míg egyrészt indokolatlan munkát rótt egyes községekre, másrészt nem ritka esetben lehetetlenné tette a hadmentességi díj behajtását is. Most a pénzügyminiszter elvként kimondotta, hogy állandó tartózkodásnak az a hely tekintendő, hol a díjköteles egyén rendszeres foglalkozásának folytatása végett megtelepedett. Tanulmányai bevégezése végett más helyen tartózkodó családtag állandó tartózkodási helye az, a hol a család fő tartózkodik állandóan. Ha egy napszámot vagy egy házaló kenyérkereset céljából ideiglenesen valamely községbe távozik, ez még nem állandó tartózkodási helye az illetőnek. Abban az esetben, ha a díjköteles egyének állandó tartózkodási helye sehol sincs, hanem mindenütt csak ideiglenesen tartózkodik, a hadmentességi díj illetőségi helyén vagy a honnan hadkötelezettségének teljesítésére állítottatott elő, tartandó nyilván.

Hazai rövid hírek.

— **Új főudvarmester.** Ő felsége a király Bánffy Dezső bárót az elhunyt Szapáry Géza gróf helyébe főudvarmesterévé nevezte ki. A kegyelmes úr, mint zászlós úr, holnap teszi le az esküt és e méltóságából kifolyólag a főrendiház tagja lesz. **Megtörtént a fuzió.** A nemzeti párt márczius 2-án országos értekezletet tartott Budapesten s Horánszky indítványára, utalva arra, hogy a párt követeléseit programjába vette az új kormány és a kormányelnök személye kellő biztosítékot nyújt a békében szentesített kívánságok megvalósítására, tehát sem elvi, sem tárgyi okok nem választják el, kimondotta, hogy a maga összességében belép a szabadelvű pártba. Az értekezleten jelen volt vármegyénkbeli *Betegh Imre* felőri nagybirtokos és párttag, ki szintén a fuzió érdekében szólalt fel. — **Püspök-jelölés.** A hunyadmegyei egyházmegye gondnokaiból és közgyűlés tagjaiból álló, Pogány György nyugalmazott főispán elnöke alatt tartott értekezlet Bartha Lajos esperest, tordosi lelkészt ajánlotta erdélyi református püspöknek.

A zenekedvelők hangversenye.

A nagybőjt fuzionált a farsanggal s a zenekedvelők egyesülete felhasználva az alkalmat, tegnap egy vidám farsangi estét szerzett a közönségnek. Ez az est annyival érdekesebb volt, mert a kolozsvári nemzeti színház két művésze Nyáray és Stefanidesz szintén fuzionált s eljöttek Deésre, régi, jó ismerős helyre, hol évekkel ezelőtt már tele marékka szedték a babért.

A hangverseny programját az egyesület tagjai Balassovits Ármán, Dr. Boros Gábor, Demeter Lajos, Einöder György, Gerstmann Ödön, Hussek Flórián, Markovics Antal, Róth Simon, Sata Albert, Szabó György, Tirnauer Dezső és Wolf Bogdán nyitották meg, előadva Zampa operanyitányát teljes szabadsággal, szép összhanggal. Ezután egy monológ következett, melyet Nyáray Antal színművész adott elő. Mikor a 67-es alapra, illetőleg a podiumra helyezkedett, zúgó tapsviharral fogadta a közönség, mely a vig monolog előadása, valamint az elénekelt kuplék után mindaddig felhangzott, míg a kedvelt művész szusszal, a közönség a tenyerével bírta. Előadott később még egy epizódot, mely arról nevezetes, hogy az egész szöveg a szindarabok czimeiből igen szellemesen volt összeállítva. Énekelte végül a *Gésák-ból* valami teaházi kuplékat, melyeket találó lokális ötletekkel, közbe exotikus tánczczal fűszerezett. Mindezeket a végkimerülésig tapsolta a közönség. Egy tréfás vonós négyest is hallottunk. Ezt Balassovits Ármán, dr. Boros Gábor, Einöder György és Gerstmann Ödön játszotta el. Pompás kis egyveleg volt ez; a legyek dongását, a macskák nyávogását, a kéregető hárfa pengését nagyon szépen ki lehetett venni, ami kiváló készletségre mutat a közreműködők részéről.

A szépen sikerült, hangversenyt a Gavotte és a Baba-tündér keringője zárta be, melyet elismerésre méltó ügyességgel játszottak le a műsor első pontjában említett urak. Nyáray kupléihez a zongorakíséretet a kolozsvári nemzeti színház kitűnő karmestere, Stefanidesz Károly egy kiváló készletségű zenész játszotta, igazi virtuozitással.

A szépen sikerült, lebilincselő zenei előadás után táncz következett, melyre a legjobb kedélyhangulattal fuzionáltak a párok.

A jelenlevő hölgyközönség névsora körülbelül a következő:

Özv. Dr. Almay Ferenczné, Almay nővérek, Aradi Károlyné, Aradi Ella, Balázs Máténé, özv. Dr. Breán Kázmérné, Darkó Viktorné, Deák Zsigmondné, Ehrenberger Ernőné, özv. Gajzágó Lászlóné, Haász Pálné, Havas Beláné, Br. Inczédi Ádámné, Kabos Sándorné, Kabos Anna, özv. Kátóna Istvánné, Dr. Kovács Sándorné, Maléter Zoltánné, Markovits Antalné, Menth Vilmosné, Papp Jenőné, Papp Elza, Porubszky Gyuláné, Pfeiffer Károlyné, Soós Amália, Szilágyi nővérek, Tamási Margit, Telegdy Károlyné, Telegdy Irma, Tüzes Karácsonné, Vajda Jánosné, Várhelyi Boldizsárné, Veress Dezsőné, Vékony Ferenczné, Dr. Weisz Lipótné, Wolff Bogdáné, Zoványi Irma, Dr. Gáspár Imréné.

Nyílt-tér.

Ezen rovat alatt foglaltakért nem vállal felelősséget a Szerk.

Az előző 9. számú lapban nyílttéri cikknek tartalmára vonatkozólag a következő megjegyzésünk van:

Sajnos körülmény, hogy magán egyének hivatali körből, kiknek csekély, talán semmi áruismeretük, fogalmuk nincs, egy valakinek áruit, bár hányad rendű, a közönségnek mint legjobbat aláírásukkal elárusítani segítenek.

Nem célunk az ügyet bővebben fejtegetni, hogy miből indul ki, vagy mi az értelme, hanem rámutatunk arra a sajnos körülményre, hogy ez idő szerint, előkelő egyének is közreműködnek ilyen nyilatkozatok, reklámok közhírré tételére.

Deés, 1899. márczius 4.

Érdekelt felek.

Köszönet nyilvánítás!

Ezennel köszönetet mondok mindazon uraknak, a kik e lap 9-ik számában szívesek voltak névaláírásukkal üzletemet a közönség figyelmébe ajánlani.

Deés, 1899. márczius 3. Ágai Ignác.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Veress Dezső.

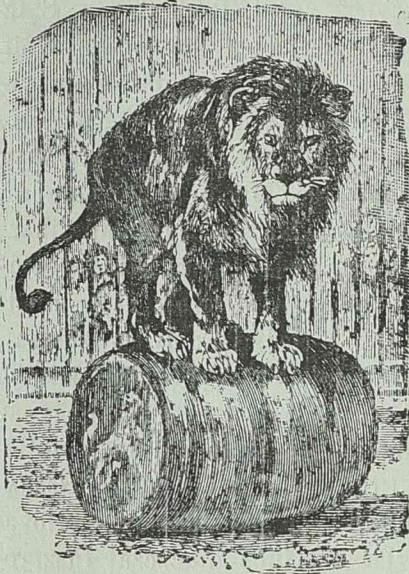
STANDARD

életbiztosító intézete, Budapest, V., Fürdő-utca 4. sz. a. Vagyona 110 millió forint.
Valamennyi intézet közt a legolcsóbb díjtételek mellett köti életbiztosításokat. Bővebb
felvilágosítás kapható Deésen, Posta-utca 1. sz. a.

Nagy állatsereglet Deésen, a Porond-téren.

KOCZKA ANTAL

budapesti nagy állatsereglete
mindennap nagy előadást tart.



100 darab különféle ragadozó, sok majom, papagáj és más állat, a tulajdonos saját amerikai bódéjában.

2 indiai elefánt, 14 oroszlán, s a jelenkor legszebb király-tigrise.

Naponta 2 előadás, délután 4 órakor és este fél 8 órakor. Etetéssel összekötött produkciók. Saját zenekar.

Helyárak: I-ső hely 50 kr., II-ik 30 kr., III-ik 20 kr. Katonák őrmestertől lefelé, csendőrség, pénzügyőrség és gyermekek felét fizetik.

Az állatsereglet reggel 8 órától este 9-ig nyitva.

Számos látogatást kér

2—2(50)

az Igazgatóság.

Szám 110—1899. M.

1—1(54)

Hirdetmény.

Szolnok-Dobokavármegye közigazgatási bizottsága 1899. évi február hó 8-án kelt 247. számú rendeletével a törvényhatósági közutak különböző szakaszain összesen 45 hid és átereszt helyreállítását 13121 frt 96 kr. összeg erejéig engedélyezte, megjegyezve, hogy több műtárgy újból építése betonból van tervezve.

A fentemlített munkák kivitelének biztosítása céljából az 1899. évi márczius hó 21-ik napjának d. e. 10 órájára a deési kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 óráig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5%-nak megfelelő bántpénz csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Deésen, 1899 február 21-én.

A m. kir. államépítészeti hivatal.

319—1898. tkv.

1—1(53)

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-ilondai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a deési takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak Marosán Tódor és társai végrehajtást szenvedők elleni 1382 frt 21 kr. hátralék tökékövetelése, évenkénti 144 frt felleltmény és jár. iránti végrehajtási ügyében a deési kir. törvényszék (a nagy-ilondai kir. járásbíró) területén lévő Gombás községében fekvő a gombási 75. sz. tjkvben A. I. 1—11. 13—25. rendsz. alatt foglalt egész ingatlanokra 1127 frt, az u. o. 301. sz. tjkvben A. I. 1. rsz. alatt foglalt egész ingatlanra 18 frt, az u. o. 86. sz. tjkvben A. I. 1. rsz. alatt foglalt ingatlan felére 101 frt, az u. o. 136. sz. tjkvben A. I. 1—17. 19—31. 34—40. rsz. alatt foglalt ingatlanok $\frac{1}{4}$ -re 262 frt, az u. o. 348. sz. tjkvben A. I. 1—3. rsz. alatt foglalt ingatlanok $\frac{1}{4}$ -re 9 frt 25 kr., az u. o. 182. sz. tjkvben A. I. 1. rsz. egész ingatlanra 36 frt, az u. o. 195. sz. tjkvben A. I. 1. rsz. alatt foglalt egész ingatlanra 31 frt, az u. o. 89. sz. tjkvben A. I. 1—6. rsz. alatt foglalt ingatlanok $\frac{1}{6}$ -ra 46 frt 50 kr., az u. o. 50. sz. tjkvben A. I. 1. rsz. alatt foglalt egész ingat-

lanra 207 frt, az u. o. 150. sz. tjkvben A. I. 1—12. 14—15. 17—25. rsz. alatt foglalt ingatlanok felére 133 frt, az u. o. 366. sz. tjkvben A. I. 1. rsz. alatt foglalt ingatlan felére az árverést 11 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi márczius hó 15-ik napján délelőtt 8 órakor Gombás községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 112 frt 70 krt, 1 frt 80 krt, 10 frt 10 krt, 26 frt 20 krt, 92 krt, 3 frt 60 krt, 3 frt 10 krt, 4 frt 65 kr, 20 frt 70 krt, 13 frt 30 krt, 1 frt 10 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. szám alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet, 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság.

Nagy-Ilonda, 1898. szeptember hó 17 én.

Kurtz,
kir. aljbíró.

Sz. 3355—1898. tkv.

1—2(52)

Hirdetmény.

Hosszúrév község telekkönyvei általános hártagosítás következtében átalakítottak és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi XXIX. t. czikk, az 1889. évi XXXVIII. és az 1891. XVI. t. czikk a tényleges birtokos tulajdonjogának rendelik, az 1892. évi XXIX. t. czikkben szabályozott eljárás a tkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1-ször, hogy mindazok, a kik az 1886. évi XXIX. t. cz. 15. és 17. §§-ai alapján, ideértve e §§-oknak az 1889. évi XXXVIII. t. czikk 5. és 6. §§-aiban és az 1891. évi XVI. t. czikk 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. évi XXXVIII. t. czikk 7. §-a és az 1891. évi XVI. t. cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. évi XXIX. t. cz. 22. §-a alapján történt törölések érvénytelenségét kimutathatják; e vegből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1899. évi augusztus hó 30-ig bezárólag alólirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset, annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2-ször, hogy mindazok, a kik az 1886. évi XXIX. t. czikk 16. és 18. §§-ainak esetében, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak: írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1899. évi aug. hó 30-ig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3-szor, hogy mindazok, a kik a tjkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülömben a kik az 1-ső és 2-ik pontban körülírt eseten kívül az 1892. évi XXIX. t. cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármikor irányban sértve vélik, ideértve azokat is, a kik tulajdonjog arányának az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 16. § a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólamlásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1899. évi augusztus hó 30-ik napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításakor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig a törvény rendes útján és

csak az időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett harmadik jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, a kik a hitelesítő-bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatolnak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál élvezhetik.

A kir. telekkönyvi hatóságtól.

Nagy-Ilondán, 1898 december hó 16-án.

Pap Emil,
kir. járásbíró.

Sz. 2942—1898. tlkvi.

2—3(11)

HIRDETMEYNY.

Felső-Szöcs község telekkönyvei a felső-szöcsi egyházhelyi nemesek és urbéreseknél Gróf Teleky Domokos által ajándékozott, azonban a közbirtokosság nevére felvett a felső-szöcsi 332. tjkvben foglalt 692., 694., 695—699. hr. számú ingatlanoknak egyénekenkénti megosztása folytán az 1869. évi 2579. számú I. M. szabályrendeletkezt képest átalakítottak és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. évi 29., az 1889. évi 38. és az 1891. évi 16. t. czikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t. czikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886. évi 29. t. czikk 15. és 17. §§-ai alapján, ide értve e §§-oknak az 1889. évi 38. törvényczikk 5. és 6. §§-aiban és az 1891. évi 16. t. czikk 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. évi 38. t. czikk 7. §. a) és az 1891. évi 16. t. czikk 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. évi 29. törvényczikk 22. §-a alapján történt törölések érvénytelenségét kimutatták, törlési keresetüket hat hónap alatt vagyis az 1899. évi július hó 2-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. Hogy mindazok, a kik az 1886. évi 29. t. cz. 16. és 17. §§-oknak esetében, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. évi 38. t. czikk 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseit és a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat 6 hó alatt, vagyis 1899. évi július hó 2-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. Hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülömben azok, a kik az 1-ső és 2-ik pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t. cz. szerinti eljárás és az ennek folytán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve érzik, ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 16. §. alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi hatósághoz 6 hónap alatt, vagyis 1899. évi július hó 2-ik napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításakor közbejött téves bevezetésből származó bármely igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtottak, az eredetieket a tkvi hatóságnál átvehetik.

A kir. jbiróság tkvi hatóságától.

M. Laposon, 1898. évi augusztus hó 13-án.

Dr. Lauka,
kir. aljbíró.

Ny. Demeter és Kissné Deésen 1899.